

We zullen weer dansen

*Op de bar mitswa klonk gezang, zo blij, op de bruiloft werd gedanst – vrij en dichtbij.
Tot de duisternis kwam, stil en wreed, de Duitse hand, het onheil snel en breed.*

*De Joden machteloos, hun leven uiteen, de toekomst geknakt, het heden ongemeen.
En toch, in de schaduw van bange dagen, bleef de traditie fluisteren, bleef het dragen.*

*Een lied dat over muren ging, een gebed in het donker, een wiegend gezang.
Het geloof – een ulam in nachten zonder licht, een kracht die sprak zonder gezicht.*

*Shabbat in barakken, stil en klein, Chanoeka in het achterhuis, verstopt voor het zijn.
Een psalm in de trein, een fluisterend lied, een hoopvol gebed dat niemand vergat of verliet.*

*Tachtig jaren zijn verstreken, de echo zacht, de gebeden gehoord, de vrijheid herwacht.
Gebroken zielen, geheeld door de tijd, de dans herwat, in liefde gewijd.*

*En ook vandaag, als de wereld weer beeft, als stilte valt waar het leven nog leeft,
blijft de dans in ons harten bestaan, een kring die wacht om weer op te staan.*

*Want zolang we dansen, zolang we blijven geloven, zal het licht niet doven.
En in die vrijheid klinkt het – voor wie was, voor wie is, voor wie nog zal komen:*

We zullen weer dansen.

Geschreven door Channa en Gabriëlle Vink,
uitgesproken door Channa, tijdens de dodenherdenking,
Sliedrecht, 4 mei 2025